

„Šitiek metų kovos...”

Užslinko juodi nenoro,
nusivylimo debesys. Prapliupo
liūdesio liūtys, užklupusios tave
aiškiu jausmu, jog tu
supančiotas. Galiausiai tavęs
tyko nuosmukiai, kylantys dėl
daugiau ar mažiau objektyvių
priežasčių: šitiek metų kovos...,
ir vis tiek tebesi atsilikęs, toli.

kovo 30 d.

Visa tai neišvengiama, ir Dievas turi
tai omenyje; norėdami pasiekti
gaudium cum pace – tikrą ramybę ir

džiaugsmą, prie įsitikinimo, jog mes –
Dievo vaikai, pripildančio mus
optimizmo, turime pridėti savo
asmeniško silpnumo pripažinimą.
(Vaga, 78)

Net tomis akimirkomis, kai giliau
patiriame savo ribas, galime ir
turime atsigręžti į Dievą Tėvą, į Dievą
Sūnų ir į Dievą Šventąją Dvasią,
suvokdami esą dieviškojo gyvenimo
dalyviai. Niekada nėra priežasties
žvalgytis atgal, nes Viešpats visada
šalia mūsų. Turime ištikimai,
patikimai ir atsakingai atlikti savo
pareigas, rasdami Jėzuje meilės bei
motyvacijos suprasti kitų klaidas ir
nugalėti savąsias. Šitaip visi
nuopuoliai, mano, tavo ir galiausiai
visų žmonių klaidos taps atrama
Kristaus karalystei kurti.
Pripažinkime savo ligas, bet tikėkime
Dievo jėga. Optimizmas, džiaugsmas
ir tvirtas įsitikinimas, jog Viešpats
mus nori naudoti kaip savo įrankius,
turi persmelkti visą mūsų

krikščioniškąjį gyvenimą. Jeigu esame Šventosios Bažnyčios nariai, jeigu esame atsirėmę į tvirtą šv. Petro uolą ir pasikliaujame Šventosios Dvasios veikimu, tada kaskart pasiryšime atlikti šią mažytę pareigą – kasdien berti grūdą. Atėjus pjūties metui, derlius tiesiog nebesutilps į kluonus. (Kristus eina pro šalį, 160)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/sitiek-metu-kovos/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/sitiek-metu-kovos/)
(2026-03-11)